

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/265/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513213281
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2513213281.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnej veci navrhovateľa: K.V.I. J.r, R.. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, Q., T.. Č.. D. Z. XX, H., zast. spoločnosťou Fons iuris, s.r.o, IČO 47 240 318, so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava, proti odporkyni: A. J., R.. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, Q., zast. JUDr. Katarínou Galovou, advokátkou, AK so sídlom E. Belluša 10, Piešťany, o zníženie výživného, t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a.

II. Odporkyni sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom zo dňa 25.11.2013 (došlým súdu dňa 26.11.2013) sa navrhovateľ domáhal o. i. aj zníženia výživného na odporkyňu, a to zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne.

Návrh odôvodnil tým, že manželstvo s matkou odporkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 7C/509/2008 zo dňa 25.06.2009, ktorým rozsudkom mu bola uložená povinnosť platiť výživné na v tom čase maloletú odporkyňu v sume 130,- eur a na maloletú Karolínu Kollárovú vo výške 110,- eur mesačne.

Uviedol, že od uvedeného času sa situácia na jeho strane zmenila podstatným spôsobom, keď vzhľadom na dočasnú pracovnú neschopnosť mu vznikol od 11.07.2013 nárok na nemocenské dávky vo výške 17,63905 eura na deň. Vzhľadom na to, že je povinný platiť výživné na obe jeho deti vo výške 240,- eur mesačne, situáciu zvláda iba vďaka jeho rodičom, ktorí mu pomáhajú tým, že od neho nežiadajú príspevok na domácnosť. Uviedol, že vzhľadom na jeho práceneschopnosť, výšku nemocenského ako aj na skutočnosť, že do budúcnosti nie je zrejmé kedy a či vôbec bude schopný vykonávať prácu v štandardnom rozsahu a za štandardnú mzdu, nemá inú možnosť ako požiadať o zníženie výživného.

Právne návrh odôvodnil ust. § 62 ods. 2, § 78 ods. 1 veta prvá zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len "ZR").

K podanej žalobe pripojil listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, s listinnými dôkazmi založenými v spise, výpoveďou a výsluchom účastníkov, prednesmi právnych zástupcov účastníkov, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7C/509/2008, obsahom spisu 17C/89/2014 a zistil tento skutkový a právny stav:

Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 7C/509/2008-168 zo dňa 25.06.2009 súd zistil, že týmto rozsudkom bolo manželstvo navrhovateľa rozvedené. V tom čase maloletá A. J., R.. XX.XX.XXXX a maloletá J. J., R..

XX.XX.XXXX, boli zverené do osobnej starostlivosti ich matky (v procesnom postavení navrhovateľky) a ich otcovi (navrhovateľovi v tomto konaní) bola uložená povinnosť platiť výživné na v tom čase mal. A. vo výške 130,- eur mesačne a na mal. J. 110,- eur mesačne vopred, k rukám matky.

Z predmetného rozsudku ako aj z obsahu spisu súd zistil, že pri určení výšky výživného na obe deti súd prihliadol okrem iného aj na príjmy a majetkové pomery rodičov detí keď zistil, že matka dosahovala priemerný mesačný netto príjem v r. 2008 vo výške 15 493,- Sk (= 514,27 eura) a od januára do apríla 2009 vo výške 458,25 eura. Otec (t. j. v tomto konaní navrhovateľ) dosahoval čistý mesačný netto príjem v období január až apríl 2009 vo výške 18 770,- Kč (= cca 703,- eur). Ďalej súd zistil, že otec (navrhovateľ) ukončil pracovný pomer v OHLŽS so sídlom v Brne ku dňu 30.04.2009 na vlastnú žiadosť a od 04.05.2009 pracoval v spoločnosti Elektrovod Holding a.s., kde v máji 2009 dosiahol čistú mzdu 520,01 eura.

Z pripojeného spisu súd ďalej zistil, že v čase konania o rozvod rodičov odporkyne matka s deťmi bývali v rodinnom dome, ktorý bol v jej výlučnom vlastníctve a tiež, že otec nemal vyriešenú bytovú otázku, žil u svojej matky, pričom prispieval rodičom na domácnosť sumou 4 000,- Sk (= cca 133,- eur) mesačne.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 17C/89/2014 súd zistil, že navrhovateľ dňa 25.04.2014 podal na Okresný súd Trnava návrh o zníženie výživného na odporkyňu. Uznesením č. k. 17C/89/2014-119 zo dňa 14.11.2014 bolo toto konanie zastavené pre prekážku litispendencie.

Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K. zo dňa 02.07.2013 súd zistil, že navrhovateľ bol uznaný dočasne neschopným práce od 01.07.2013.

Z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 02.08.2013 súd zistil, že navrhovateľ mal od 11.07.2013 nárok na nemocenské dávky vo výške 17,63905 na deň (= cca 527,20 eura na mesiac).

Z výpovede navrhovateľa a ním predložených lekárskejších správ - nálezov súd zistil, že utrpel úraz nohy, v dôsledku ktorého podstupoval liečbu päty ako aj kolena, aj operačnú, že nemôže vykonávať prácu tak ako pred úrazom, vzhľadom na implantáty zatiaľ nemôže vstúpiť do silného magnetického poľa. Uviedol, že sa podrobí ďalším operáciám (odstránenie implantátov). V podstate uviedol, že striedavo pracuje (2-3 mesiace), čerpá dovolenku alebo je práceneschopný. Poukázal na majetkové pomery odporkyne, ako aj na to, že odporkyňa mu napriek jeho výzvam neoznámila či študuje. Počas jeho choroby sa nezaujímal o to či potrebuje pomoc. Bol nútený vziať si pôžičku, ktorú spláca. Poukázal tiež na to, že naďalej nemá vyriešenú bytovú potrebu keď aktuálne býva u kamarátky na podnájme, ktorej za to platí 320,- eur mesačne, za čo mu ona poskytuje stravu aj pranie, ako aj na svoje výdavky spojené s výkonom práce.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa súd zistil, že ten považoval návrh za dôvodný, nakoľko navrhovateľ bol od 01.07.2013 dlhodobo práceneschopný. V súčasnosti mu zdravotný stav umožňuje vykonávať prácu v značne obmedzenom rozsahu čo má vplyv aj na výšku jeho mzdy. Počas dlhodobej PN bol jeho príjem značne nižší a aj preto nebolo možné v plnej výške plniť výživné na odporkyňu. Zastával názor, že majetkové pomery odporkyne zníženie výživného umožňujú. Poukázal tiež na morálnu rovinu súdnej veci, teda na vzťah odporkyne k navrhovateľovi. Poukázal tiež na to, že odporkyňa je schopná si popri štúdiu privyrobiť.

Z prednesu právnej zástupkyne odporkyne súd zistil, že žiadala návrh zamietnuť. Poukázala na to, že od posledného určenia výživného nenastala taká podstatná zmena okolností, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, čo platí tak pre súčasnosť ako aj pre obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti navrhovateľa. Poukázala na to, že výživné na odporkyňu bolo stanovené v rozvodovom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/509/2008, kedy sa vychádzalo z príjmu navrhovateľa vo výške 703,- eur mesačne (= 18 770,- Kč), keďže navrhovateľ pracoval v Českej republike. Príjem navrhovateľa vďaka dávkam sociálnej poisťovne ani počas obdobia jeho dočasnej pracovnej neschopnosti nebol nižší, ale naopak bol vyšší ako ten, z ktorého súd pri určení výživného na odporkyňu vychádzal. Uviedla, že od posledného určenia výživného vzrástli náklady odporkyne, keďže predtým študovala na strednej škole a dnes je študentkou vysokej školy, s čím sú spojené náklady na odbornú literatúru a cestovné náklady. Uviedla, že odporkyňa s matkou nebýva, osamostatnila sa. K tvrdeniu navrhovateľa v tom smere, že v budúcnosti bude mať príjem nižší z dôvodu jeho zdravotného stavu uviedla, že táto skutočnosť bude relevantná až vtedy keď nastane.

Z výpovede odporkyne súd zistil, že jej výdavky sa od roku 2009 kedy bolo určené výživné na ňu zvýšili a keďže ona sa nedomáhala zvýšenia výživného, nevidí dôvod na zníženie výživného. Tvrdila, že matka jej na výživu prispieva.

Z výsluchu matky odporkyne súd zistil, že je t. č. na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 290,- eur. Má vyživovaciu povinnosť k odporkyni a ďalším trom maloletým deťom vo veku 12 r. (J.) a 3 r. (K.) a 2 r. (K.); na K. a K. ich otec prispieva výživným v sume 300,- eur mesačne na základe dohody. Poberá aj prídavky na 4 deti v sume 97,- eur, z ktorých prídavkov sumu poberanú na odporkyňu dáva odporkyni.

Z výsluchu svedkyne J. Z. súd zistil, že navrhovateľ býva u nej v jej 3-izbovom byte, ktorý inak obýva aj so svojim 25-ročným synom. S navrhovateľom sa pozná cca 7 - 8 rokov. V jej byte obýva jednu izbu a používa kúpeľňu, kuchyňu, WC. Navrhovateľ jej mesačne poskytuje sumu 320,- eur, v ktorej sume je strava, nakupuje mu oblečenie a tiež mu varí, perie a žehlí.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa v záverečnej reči súd zistil, že zotrval na dôvodnosti podaného návrhu keď vyživovacia schopnosť navrhovateľa bola ovplyvnená jeho úrazom a následnou práceneschopnosťou, čo malo vplyv aj na pracovné zaradenie navrhovateľa u jeho zamestnávateľa. Považoval za dôvodné znížiť výživné minimálne na dobu práceneschopnosti navrhovateľa. Spochybnil životné náklady odporkyne a poukázal tiež na to, že jej situácia sa zmenila tým, že opäť býva s matkou a jej ďalšími deťmi, ako aj na to, že odporkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti - ornej pôdy, z prenájmu ktorej môže mať príjem. Opätovne poukázal na nezaujímavosť odporkyne o navrhovateľa a tým na dobré mravy, keď podľa neho navrhovateľ pre odporkyňu predstavuje skôr za zdroj financovania ako za otca, o ktorého sa nezaujíma a ani nezaujímal ani po jeho úraze. Zvýraznil skutočnosť, že navrhovateľ musel podať návrh na zníženie výživného aj z toho dôvodu, aby sa dozvedel či jeho dcéra ešte vôbec študuje.

Z prednesu právnej zástupkyne odporkyne v záverečnej reči súd zistil, že návrh považuje za nedôvodný. Poukázala na to, že z vykonaného dokazovania bolo zistené, že navrhovateľ aj po skončení dlhodobej práceneschopnosti vykonával prácu v štandardnom rozsahu za štandardnú mzdu, pričom bolo preukázané aj z výsluchu svedkyne Gábrišovej, že navrhovateľ chodí na týždňovky, pracuje od rána do večera. Rovnako bolo preukázané, že príjem navrhovateľa a to mzda, úrazové dávky a nemocenské dávky od podania návrhu, t.j. od novembra 2013, dlhodobo neklesli pod sumu 703,- eur, z ktorej sumy súd vychádzal pri poslednej úprave výživného na odporkyňu a poukázala na to, že bol preukázaný príjem navrhovateľa v období júl 2013 až apríl 2015 priemerne 955,80 eura mesačne netto. Výdavky navrhovateľa boli preukázané v sume 320,- eur mesačne za nájom izby, pranie, žehlenie, stravu. Ďalej poukázala na to, že navrhovateľ zavádzal keď v jeho návrhoch v novembri 2013 a apríli 2014 tvrdil, že mu vypomáhajú rodičia, pričom v tom čase už neboli medzi živými. V závere uviedla, že odporkyňa sa štúdiom naďalej pripravuje na budúce povolanie a bolo preukázané, že jej odôvodnené potreby od poslednej úpravy výživného vzrástli. K odporkyni má vyživovaciu povinnosť aj jej matka, ktorá je aktuálne na rodičovskej dovolenke, pribudli jej ďalšie 2 vyživovacie povinnosti a jej príjem sa od poslednej úpravy výživného na odporkyňu znížil. Žiadala návrh ako nedôvodný zamietnuť a odporkyni priznať náhradu trov konania.

Ďalej súd vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ poberal nemocenské dávky (od 11.07.2013) do 17.09.2014, vo výške zhora uvedenej (t. j. v sume cca 529,17 eura pri 30-dňovom mesiaci).

Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľa súd zistil, že v roku 2014 dosahoval navrhovateľ takýto netto príjem: v januári 9,60 eura; vo februári 9,60; v marci 155,10 eura; v apríli a máji po 9,60 eura; v júni 28,38 eura; v júli 780,54 eura; v auguste 924,75 eura; v septembri 1 213,05 eura (z toho odmena 721,- eur); v októbri 1 126,86 eura (z toho odmena 571,- eura); v novembri 1 095,14 eura (z toho odmena 571,- eura) a v decembri 1 215,15 eura (z toho odmena 571,- eura).

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne o úrazových dávkach vyplatených navrhovateľovi za obdobie od 01.07.2013 do 17.09.2014 (v spise na čl. 98) súd zistil, že za uvedené obdobie bola navrhovateľovi vyplatená na týchto dávkach suma 2 476,80 eura.

Z potvrdenia sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach vyplatených navrhovateľovi za obdobie do 01.07.2013 do 17.09.2014 (v spise na čl. 99) súd zistil, že za uvedené obdobie bola navrhovateľovi vyplatená suma 6 245,- eur.

Z potvrdení zamestnávateľa navrhovateľa súd zistil, že dosahoval v roku 2015 takýto netto príjem: v januári 734,52 eura, vo februári 687,71 eura, v marci 1 054,76 eura a v apríli 725,70 eura.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 22.08.2014 k návrhu o zníženie výživného vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17C/89/2014 (viď zhora) súd zistil, že s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že jej náklady vzhľadom na jej štúdium na VŠ od poslednej úpravy výživného sa zvýšili a zvyšovať sa aj budú.

Z potvrdenia Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave (ďalej aj "UCM") súd zistil, že odporkyňa bola v akademickom roku 2014/2015 študentkou 3. ročníka dennej formy štúdia.

Z rozhodnutia o prijatí na štúdium na VŠ v akademickom roku 2015/2016 súd zistil, že odporkyňa bola prijatá na dennú formu štúdia v akademickom roku 2015/2016.

Z vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že odporkyňa sa sústavne štúdiom na VŠ pripravuje na budúce povolanie a teda, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k nej stále trvá.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že celkový príjem navrhovateľa v období od júla 2013 do júla 2014 vrátane predstavoval sumu 12 092,99 eura (čo je v priemere 930,23) a za obdobie júl 2013 až apríl 2015 príjem navrhovateľa spolu predstavoval sumu 21 029,06 eura (čo je v priemere 955,88 eura mesačne netto), teda aj počas pracovnej neschopnosti mal navrhovateľ príjem v porovnaní s obdobím rozhodným pre poslednú úpravu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyni vyšší.

Porovnaním príjmu a majetkových pomerov navrhovateľa, zisteného v konaní sp. zn. 7C/509/2008 (v ktorom mal procesné postavenie odporcu) súd zistil, že na jeho strane nedošlo k podstatnej zmene pomerov k horšiemu; u odporkyne - A. J. sa pomery zmenili v tom, že t. č. študuje na VŠ, v dennej forme štúdia, a jej náklady sa v porovnaní s obdobím, keď bolo naposledy rozhodnuté o vyživovacej povinnosti navrhovateľa k nej, sa zvýšili.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh na zníženie výživného bol podaný nedôvodne. Od poslednej úpravy výživného sa potreby odporkyne podstatným spôsobom sa zvýšili, a to nielen plynutím času, ale aj v dôsledku toho, že odporkyňa nielen absolvovala stredoškolské štúdium, ale toho času študuje na UCM v Trnave, ako je zo zhora uvedeného potvrdenia školy zrejmé, s čím podstatne vzrástli nároky na jej výživu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že príjmy navrhovateľa v porovnaní s obdobím, keď bolo rozhodnuté o.i. aj o výživnom pre odporkyňu (rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/509/2008-168 zo dňa 25.06.2009) sa zvýšili (viď zhora), aj keď mu aktuálne pribudli výdavky na lieky (ktoré však zásadným spôsobom pri zhora uvedenom príjme navrhovateľa nemajú vplyv na jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť k jeho deťom).

V ostatnom sa v porovnávaných obdobiach majetkové pomery navrhovateľa podstatným spôsobom nezmenili (napr. navrhovateľ doposiaľ nemá vyriešenú otázku samostatného bývania, býva na podnájme).

Ako je už zhora uvedené, zvýšili sa mesačné náklady na výživu odporkyne, a to nielen v spojení s plynutím času, ale najmä s jej vysokoškolským štúdiom a s tým spojenými výdavkami.

Vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom upravujú ust. § 62 až § 65 v spojení s ust. § 75 až § 81 ZR.

Podľa ust. § 62 ods. 1 a ods. 2 veta prvá a ods. 5 veta prvá ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. (5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Podľa ust. § 65 ods. 3 ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 78 ods. 1, 3 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa o znížení výživného súd postupoval v súlade so zhora uvedenými ustanoveniami a dospel k záveru, nie je splnená podmienka zakotvená v ust. § 78 ods. 1 veta prvá. Výživné (jeho rozsah) je možné zmeniť (zvýšiť alebo znížiť) vtedy, ak sa zmenia pomery, avšak musí ísť o podstatnú zmenu pomerov, a to tak na strane povinného ako aj na strane oprávneného.

Pokiaľ sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zníženia výživného, musela by na jeho strane nastať podstatná zmena pomerov, k horšiemu, čo však v konaní preukázané nebolo (v tomto smere navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno). Súd preto nemohol rozhodnúť inak, ako návrh zamietnuť.

Vzhľadom na to, že súd návrh navrhovateľa zamietol, plný úspech vo veci mala odporkyňa, ktorej tak v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP patrí náhrada trov konania.

Podľa ust. § 151 ods. 7 OSP, súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Za použitia zhora uvedených zákonných ustanovení súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II, tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave, prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach [§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované] uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

1. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP [rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania; účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený; v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie; nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát; súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy],

2. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

3. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

4. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

5. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené [§ 205a OSP - skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP (súd je povinný ... poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí

dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie -podľa § 115a OSP- najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP),

d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa],

6. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. [§ 205 ods. 3 OSP]